

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αφ. φυλλ.11)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Μάρτιος 2010

ΛΥΣΕ ΑΝΘΡΩΠΕ ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑ ΣΟΥ

Για μᾶς τοὺς Ὀρθοδόξους Ἑλληνες, ἡ ἑορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἔχει διπλὴν ἑορηνεία. Ἡ μία ἑορτή ἦτο ἡ ἡμέρα ποὺ ἐγινε αἰτία καὶ ἀπολυτρώθημεν ἀπὸ τὸν ὑλικὸν ζυγόν, μὲ τὴν χάριν τῆς Παναγίας μας, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Λαύραν τῶν Καλαβρῦτων. Ἡ ἄλλη εἶναι πάλι μὲ τὸ ἴδιο πρόσωπο, τὴν Παναγία μας, ὅπου ἀπελευθερώθημεν ἀπὸ τὸν νοητὸν ζυγὸν τοῦ Σατανᾶ. Ἡ μία ἀφετηρία εἶναι στὴν Μεγίστη Λαύρα καὶ ἡ ἄλλη ἀφετηρία

εἶναι στὴ Ναζαρέτ. Προηγεῖται ἡ θρησκευτικὴ ἑορτὴ τῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς, διότι προὔπηρχε καὶ σὲ μέγεθος καὶ σὲ χρόνον. Ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἶναι ἡ ἀφετηρία καὶ ἡ ρίζα ὅλων τῶν ἑορτῶν. Διότι, πῶς θὰ ἑορτάσεις Βάπτισι, Σταύρωσι, Ταφῇ, Ἀνάστασι, ἐὰν δὲν προηγηθεῖ ἡ σύλληψις, ὁ Εὐαγγελισμὸς. Εἶναι λοιπὸν ἡ μεγαλύτερα καὶ ἡ ὠραιότερα ἑορτὴ. Μέσα στὸν Παράδεισο ἔχει γίνε συζήτηση γιὰ τὸν Εὐαγγελισμό. Ὅσοι μελετᾶτε θὰ βρεῖτε ἀπὸ τὸ περιστατικὸ τὴν Γένεσι, κέφ. Γ, στίχ. 15. Ὅμιλεῖ γιὰ μιὰ γυναίκα ποὺ τὸ σπέρμα τῆς θὰ συντρίψει τὴν κεφαλὴ τοῦ σατανᾶ. Ἀπὸ τότε ἐμίλησε ὁ Θεὸς γι' αὐτὴν τὴν παράξενην σύλληψιν καὶ τὸν παράξενον αὐτὸν τοκετόν. Ὅμιλεῖ ὅτι θὰ γεννήσει μιὰ γυναίκα. Τὸ σπέρμα τῆς γυναικὸς θὰ συντρίψει τὴν κεφαλὴ τοῦ ὄφεως. Ἡ γυναίκα δὲν

ἔχει σπέρμα, τὸ σπέρμα εἶναι τοῦ ἀνδρός. Ὁ ἀνδρας γεννᾷ καὶ ἡ γυναίκα τίτκει. Ἡ γυναίκα εἶναι ἓνα χωράφι ποὺ σπείρεται. Ἀβραὰμ ἐγέννησε Ἰσαὰκ. Δὲν λέει ἐγέννησε Σάρρα. Ἰσαὰκ ἐγέννησε Ἰακώβ. Δὲν λέει ἐγέννησε Ρεβέκα. Αὐτὸ δείχνει ὅτι κάτι παράξενον θὰ λάβει χώρα. Αὐτὸ τὸ ἄκουσε ὁ Σατανᾶς καὶ αἶρῃ μετρά, ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχει καρθένος γυναίκα. Τολμῶ νὰ πῶ ὅτι ἡ σημερινὴ διαφθορὰ δὲν εἶναι τίποτε μπροστὰ στὴν διαφθορὰ

ποὺ ὑπῆρχε ὅταν ἦλθε ὁ Χριστὸς εἰς τὸν κόσμον. Ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἔκρουσε μέσα στὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων τὴν Θεοτόκον ἔντεκα χρόνια καὶ μετὰ τῆς ἔδωσε ἓναν προστάτην ἡλικιωμένον, σεβαστόν, τίμιον, λογικὸν γέροντα. Καὶ ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, κέφ. Α', στίχ. 26, ὁ Θεὸς στέλνει τὸν Ἀρχάγγελον Γαβριὴλ, κρατῶντας σκῆπτρον. Καὶ ὄχι κρίνον, ποὺ ἔχει παπικὴ προέλευσι.

Πάντοτε μὲ σκῆπτρον εἶναι ὁ Ἀρχάγγελος. Ἔρχεται ἀπὸ τὸ ἀύλαρχεῖο, ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν Θεόν. Καὶ λέγει πρὸς τὴν Παναγία μας «Χαῖρε κεχαριτωμένη». Χαῖρε Σὺ ἡ ὁποία ἔχεις λάβει πολλὰς χάριτας ἀπὸ τὸν Θεόν. Ὁ Κύριος εἶναι μαζί Σου. Ἔχεις εὐλογηθεῖ ὅσον καμμία ἄλλη ἀπὸ τὰς γυναίκας. Ἡ Παναγία, μόλις εἶδε τὸν ἄγγελον ἐταράχθη. Καὶ τῆς λέγει ὁ Ἀρχάγγελος, μὴ φοβᾶσαι, θὰ συλλάβεις εἰς τὴν κοιλία

Σου και θα γεννήσεις υιόν και θα τὸν ὀνομάσεις Ἰησοῦν. Εἶπε δὲ ἡ Παναγία μας εἰς τὸν ἄγγελον. Πῶς θὰ γίνει τὸ πρωτοφανὲς καὶ πρωτάκουστον αὐτό; Καὶ πῶς θὰ συλλάβω καὶ θὰ γεννήσω, ἀφοῦ δὲν γνωρίζω ἄνδρα; Πῶς εἶναι δυνατὸν; Τὰ βλέπει ἄνθρωπινα ἡ Παναγία μας. Δὲν τῆς εἶπε ὁ ἄγγελος ἀκόμη τὸ πῶς. Ἡ Παναγία ἐρωτᾷ, πῶς θὰ γίνει. Ἐγὼ δὲν ἐστάλην ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ σοῦ πῶ πῶς θὰ γίνει. Ἐγὼ ἐστάλην νὰ σοῦ πῶ τί θὰ γίνει: «Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ», «διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἄγιον κληθήσεται υἱὸς θεοῦ». Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον θὰ ρίψει τὴν δημιουργικὴν σκέπην Του ἐπὶ σέ καὶ τὸ Ἅγιον Βρέφος ποῦ κατὰ τὸν ὑπερφυσικὸν τρόπον θὰ γεννηθῆι θὰ εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Οὔτε Πνεῦμα Ἅγιο εἶμαι, οὔτε γνωρίζω τὸ πῶς. Δοῦλος εἶμαι. Καὶ ἔρχομαι νὰ σοῦ πῶ τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ. Ἄραγε, θὰ μπορούσε ὁ ἄγγελος νὰ τῆς ἐξηγήσει; Ἄς παραδεχθῶμε, ναι. Ἡ Παναγία μας θὰ μπορούσε νὰ τὸ καταλάβει; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ἀφοῦ εἶναι μυστήριον αὐτὸ ποῦ θὰ γίνει. Πῶς θὰ τὸ καταλάβει. Αὐτὸ εἶναι τὸ θέμα. Καὶ αὐτὴ εἶναι μιὰ ἀπάντηση πρὸς ὅλους ἐμᾶς, ποῦ δὲν ἔχουμε λύσει τίποτα γύρω ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ μας. Καὶ ὅμως συζητοῦμε καὶ ρωτᾶμε μὲ ποιὸν τρόπο ἔγινε ἡ σύλληψις τῆς Παρθένου. Καὶ ἐφ' ὅσον δὲν στηρίζεται στὴν λογικὴ μας, στὴν ἐπιστήμη μας, τὸ ἀπορρίπτουμε. Σοῦ θέτω τὸ ἐρώτημα: Πῶς ἐγὼ σου ὁμιλῶ καὶ ἐσὺ ἀκοῦς; Πῶς μορφώνονται τὰ ὄστα στὴν κοιλία τῆς μητέρας; Πῶς ἡ τρίχα εἶναι τρύπια σὰν τὸ μακαρόνι; Πῶς τὸ νύχι δὲν πονάει ποῦ βγαίνει ἀπὸ τὰ δάκτυλά σου; Πῶς ἡ μάνα σου τρώει βλέτα καὶ κάνει γάλα; Πῶς γίνεται; Οὐδεμία ἀπάντηση. Καὶ ἂν μαζευτοῦνε ὅλοι οἱ ἐπιστήμονες, ὅλες οἱ εἰδικότητες, θὰ μᾶς τὸ περιγράψουν μὲν, ἀλλὰ δὲν θὰ μπορούν νὰ τὸ ἀντιγράψουν. Ἐγὼ δέκα μπουκάλια μπροστὰ μου καὶ τὰ πάω στὸν χημικὸ νὰ μοῦ πεῖ τί ἔχουνε μέσα. Θὰ μοῦ ἀπαντήσει, περάστε μετὰ ἀπὸ μία ἐβδομάδα νὰ σᾶς πῶ. Σταμάτα νὰ σοῦ πῶ ἐγώ: Αὐτὸ ἔχει ξινό. Αὐτὸ ἔχει ἄλμυρό. Αὐτὸ ἔχει πικρό. Ἀμέσως, αὐτὸ τὸ πετοῖ ποῦ ἔχω στὸ στόμα μου, ἡ γλώσσα, μοῦ δίδει ἀπα-

ντήσεις. Ἀμέσως. Πῶς γίνεται; Ὁ ἀχινὸς γνωρίζει ἐξὶ ὥρες πρὶν μπροστὰ ὅτι ἔρχεται κακοκαιρία καὶ κρύβεται στὶς πέτρες. Ἔτσι γνώριζαν οἱ παλαιοὶ ψαράδες ὅτι ἔρχεται κακοκαιρία. Πῶς ὁ ἀχινὸς τὸ γνωρίζει; Ποιὸς του ἔδωσε τὴν σοφία; Ὁ Πλάστης του ὁ Θεός. Ὁ Μετεωρολόγος μπορεῖ νὰ πέσει ἔξω στὶς προβλέψεις του. Ὁ ἀχινὸς ποτέ. Λύστο ἄνθρωπε! Ποῦν θὲς νὰ λύσεις τὸ Μυστήριον τῆς Συλλήψεως τοῦ Θεοῦ...

ΚΑΙΡΟΣ ΕΠΙΦΥΛΑΚΗΣ

Οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς μας, εὔκολα συμβιβάζονται μὲ ὅ,τι προβάλλεται ὡς σύγχρονον, μοντέρνον καὶ προοδευτικόν, γιατί πιστεύουν ὅτι ἔτσι θὰ κάνουν τὴν ζωὴ τους πρὶν εὐχάριστη. Δὲν ἔχουν ἠθικὰς ἀρχὰς καὶ δὲν ἀντιδρῶν. Τὴν ἴδια περίπτωσιν νοστοροπία ἔχουν καὶ οἱ περισσότεροὶ χριστιανοί. Ἐνὸν δέχονται τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ θεωροῦν τὴν Ἐκκλησίαν Του κιβωτὸ σωτηρίας, παραμένον συμβιβασμένοι μὲ τὸ κυριαρχοῦν κοσμικὸ φρόνημα, γεγονός ποῦ ἀποκαλύπτει ὅτι ἡ χριστιανικὴ τους ιδιότητα πολὺ λίγο τοὺς ἐπηρεάζει. Γι' αὐτὸ εἶναι φοβεροὶ οἱ λόγοι τῆς Ἀποκαλύψεως πρὸς τὸν Ἐπίσκοπὸν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Λαοδικείας (κέφ. Γ, στίχ. 15-16) «Ἐἴρω καλά τὰ ἔργα σου: δὲν εἶσαι οὔτε κρύος οὔτε ζεστός. Μακάρι νὰ ἦσουν κρύος ἢ ζεστός. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶσαι οὔτε κρύος οὔτε ζεστός, ἀλλὰ χλιαρός, γι' αὐτὸ θὰ σὲ ξεράσω ἀπὸ τὸ στόμα μου». Οἱ χλιαροὶ χριστιανοὶ ἀποτελοῦν τὴν μεγάλην πλειοψηφίαν καὶ αὐτὸ εἶναι πολὺ ἀνησυχητικόν. Τὴν ἔλλειψιν ζήλου γιὰ τὴν ὁμολογίαν Πίστεως τὴν ἀληθινήν ὁ Θεός. Ἡ ἀδιαφορία γιὰ τὴν Ἀλήθειαν, ἡ χλιαρότης, ἡ ἀδράνεια, δὲν συγχωροῦνται ἀπὸ τὸν Θεόν. Στὴ δύσκολη ἐποχῆ μας, ποῦ οἱ ἔθροισ τῆς πίστεώς μας βρίσκονται ἐντὸς τῶν χειρῶν καὶ κατέχουν ὑψηλὰ θέσεις, χρειάζεται πνευματικὴ ἐγρήγορση καὶ παρρησία, προκειμένου νὰ ἀποκαλύπτονται τὰ ὑποκείμενα σχέδιά τους. Εἶναι καθήκον νὰ ὁμολογοῦμε τὴν Πίστην μας καὶ νὰ ἀντιδρῶμε ὅταν ἄμεσα ἢ ἔμμεσά μας τὴν προσβάλλουν. Τώρα εἶναι καιρὸς ἐπιφυλακῆς καὶ ὄχι χαλάρωσης καὶ ραθυμίας.

ΠΡΟΤΙΜΩ ΝΑ ΑΠΟΚΤΩ ΦΙΛΟΥΣ

Ὁ πατέρας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου ἦταν πλούσιος, ὄχι μόνο σὲ πολυτεχνία καὶ καλλιτεχνία, ἀλλὰ πλούσιος καὶ σὲ κτήματα. Κτήματα ἀκόμη καὶ στὶς περιοχές τοῦ Πόντου. Μιὰ μέρα ἔρχονται ἄνθρωποι του καὶ τοῦ λένε: Ἀπὸ τὰ γύρω κτήματα ἔρχονται στὰ δικά σου καὶ σκοτώνουν λαγούς. Τί νὰ κάνουμε; Πῶς νὰ φερθοῦμε; Καὶ ἐκείνος ἀνθρώπος μεγαλόψυχος καὶ μὲ χιούμορ, ἀπάντησε χαμογελώντας: Ἀφήστε τους, Προτιμῶ νὰ ἀποκτῶ φίλους, παρὰ νὰ ἔχω λαγούς!

Ο ΙΕΡΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ

Ὁ Ἱερὸς Αὐγουστίνος εἶπε ἀπευθυνόμενος στὸν ἄνθρωπο κάθε ἐποχῆς: «Νὰ μὴ λατρεύεις τὸ Θεὸ πὸν ἐστὶν δημιουργησες, ἀλλὰ τὸ Θεὸ πὸν δημιούργησε ἐσένα!»

«ΓΕΛΑ Ο ΤΡΕΛΟΣ ΣΤ'ΑΓΕΛΑΣΤΑ»

Εἶναι ἀλήθεια πὼς ἀπὸ τὰ πράγματα πὸν μᾶς κάνουν νὰ γελοῦμε, δείχνουμε ποιὸ ἀκριβῶς εἴμαστε. Πόσο καλλιεργημένος μπορεῖ νὰ εἶναι κανεὶς, ὅταν γελᾷ στὴν πτώσι τοῦ ἄλλου; Ὅταν χασκογελᾷ στὰ λάθη τοῦ διπλανοῦ του; Ὅταν γελᾷ γιὰ τοῦ ἄλλου κάποια ἀναπηρία; Δὲν εἶναι στ' ἀλήθεια, σκληρότητα νὰ γελᾷς μὲ τὰ παθήματα τοῦ ἄλλου; Δὲν εἶναι ἀπανθρωπιά νὰ γελᾷς γιὰ ὅ,τι στὸν ἄλλο προκαλεῖ πόνο; Σίγουρα, τὸ γέλιο εἶναι ἀποκλειστικὸ πρόνομο τοῦ ἀνθρώπου, γιατί τὰ ἴσα δὲν γελοῦν. Τὸ γέλιο μᾶς πρέπει νὰ μᾶς ξεκουράζει, νὰ μὴν μᾶς ἐξευτελίζει. Νὰ εἶναι τῆς χαρᾶς μᾶς ἐκφρασις, νὰ εἶναι τῆς ἀγάπης ἐκδήλωσις. Νὰ εἶναι συμμετοχὴ στὴν εὐτυχία τοῦ ἄλλου. Ἀλλιῶς, δυστυχῶς, τὸ γέλιο μᾶς γιὰ πράγματα ἀγέλαστα, θὰ μᾶς ἀποδεικνύει τρελοῦς, ἀλλὰ καὶ

σκληροῦς, ἐπιπόλαιους, ρηχούς, ἀτομιστές, κακεντρεχείς, μικρόψυχους, ἀσπλαχνικούς καὶ φθονερούς. Ἄς μὴν γελοῦμε μὲ τὰ ἀγέλαστα.

ΤΟ ΘΑΡΡΟΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ

Εἶναι γνωστὸ σὲ ὅλους μᾶς ὅτι ἀπὸ τὸ ἔτος 1917 μέχρι καὶ τὸ 1990, ἐπὶ ἑβδομήντα χρόνια, ἡ Ρωσία ἦταν κουμμουνιστική. Ἡ Ρωσικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἔζησε κάτω ἀπὸ ἕναν ἀνελέητο σκληρότατο διωγμὸ, πὸν εἶχε σκοπὸ νὰ ξεριζώσῃ ἀπὸ τὴν ψυχὴ τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ τὴν πίστη στὸ Χριστὸ καὶ τὴν Ὁρθοδοξία. Βασανιστήρια, δίκες, καταδίκες σὲ θάνατο, σὲ καταναγκαστικὰ ἔργα. Κύριος στόχος τῶν κουμμουνιστῶν ἦταν οἱ ἱερωμένοι καὶ οἱ νέοι. Τοὺς ἱερωμένους

τοὺς καταδίκασαν σ' ἕναν ἀργὸ ἀπάνθρωπο θάνατο πίσω ἀπὸ τὰ συματοπλέγματα στὴν παγωμένη Σιβηρία μὲ πολικὸ ψύχος 50 ὑπὸ τὸ μηδέν. Στους νέους μαθητές, φοιτητές, ἐργαζομένους χρησιμοποιοῦσαν σατανικὰς μεθόδους, τοὺς ἀπέκοβαν μὲ ἀπαγορευτικὰς διατάξεις

Καὶ εἶπαν οἱ ἄθρησκοὶ ποὺ ἐβάλαμεν εἰς τὸν σβέρο μας νὰ μὴ μανθάνουν τὰ παιδιὰ μᾶς Χριστὸν καὶ Παναγίαν, διότι θὰ μᾶς παρεξηγήσουν οἱ ἰσχυροί. Καὶ βῆκαν ἀκόμη νὰ ποτάξουν τὴν Ἐκκλησίαν, διότι ἔχει πολλὴν δύναμη καὶ τὴν φοβοῦνται... Ἐμεῖς, μὲ σκιάν μας τὸν Τίμιον Σταυρόν, ἐπολεμήσαμεν ὀλοῦθε, σὲ κάστρα, σὲ ντεβένια, σὲ μογοῦζια καὶ σὲ ταμπούργια. Καὶ αὐτὸς ὁ Σταυρὸς μᾶς ἔσωσε. Μᾶς ἔδωσε τὴν νίκη καὶ ἔχασε (ὀδήγησε σὲ ἴητα) τὸν ἄπιστον Τοῦρκον. Τόση μικρότητα στὸν Σταυρό, τὸν σωτήρα μᾶς!

Ἰωάννης Μακρυγιάννης, Στρατηγὸς

ἀπὸ τὴ χριστιανικὴ πίστη. Συστηματικὰ καλλιεργοῦνταν σὲ ὅλα τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα ἀθεϊστικὴ προπαγάνδα. Στὶς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας τοῦ 1980 Νεαρὸς Γεωργιανὸς φοιτητὴς τελείωνε μιὰ θεωρητικὴ Σχολὴ στὸ Κρατικὸ Πανεπιστήμιο Τιφλίδας τῆς Γεωργίας. Γιὰ νὰ πάρῃ τὸ πτυχίον του, ἔπρεπε νὰ ἐξετασθεῖ στὸ μάθημα «Ἀθεΐα». Αὐτὸ ἐπέβαλλε ὁ κουμμουνισμὸς. Ὅταν πῆγε νὰ ἐξετάσθῃ, δήλωσε ὀρθά - κοφτὰ στὸν καθηγητὴ, ὅτι δὲν πιστεύει σ' αὐτὲς τὶς ἀθεϊστικὰς θεωρίες καὶ δὲν θὰ ἀπαντήσῃ σὲ καμμία ἐρώτηση. «Μπορεῖτε νὰ μὲ κόψετε», εἶπε στὸν καθηγητὴ. «Βέβαια καὶ θὰ σὲ κόψω», τοῦ εἶπε ὁ καθηγητὴς. «Σπουδάσαες πέντε χρόνια καὶ ἀποφάσιες νὰ μὴν πάρεις τὸ πτυχίον σου; Κρίμα

δὲν εἶναι;». «Δὲν πειράζει», ἀπάντησε ὁ νεαρὸς ψυχραίμα καὶ χαμηλώνοντας τὴ φωνή του ὁ νεαρὸς λέγει στὸν καθηγητή: «Ἐσεῖς στ' ἀλήθεια πιστεύετε ὅτι ὁ ἄνθρωπος κατάγεται ἀπὸ τὸν πίθηκο;». Ὁ καθηγητὴς χαμογέλασε καὶ τοῦ εἶπε «πολὺ θαρραλέος εἶσαι καὶ θὰ σοῦ βάλω 2 μόνο γιὰ τὸ θάρρος σου». Ὁ καθη-

γητὴς ἔγραψε τὸ βαθμὸ στὸ φοιτητικὸ βιβλιάριο τοῦ νεαροῦ, ὅπως συνηθίζοταν τότε, καὶ συνέχισε τὴν ἐξέταση ἄλλων φοιτητῶν. Ὁ φοιτητὴς ἔφυγε. Κάθισε σ' ἓνα καφενεῖο πικραμένος. Ἄνοιξε τὸ φοιτητικὸ του βιβλιάριο. Αὐτὸ ποῦ εἶδε ἦταν ἀπίστευτο. Ὁ καθηγητὴς του εἶχε βάλει «ἄριστα».

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΑΓΙΟΥ ΡΑΦΑΗΛ**

Κυριακὴ Βαΐων:

Ὁρθρος - Λειτουργία 7.30 - 10.15 π.μ.
Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου 6.00-7.30 μ.μ.

Μεγάλη Δευτέρα

Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου 6.00-7.30 μ.μ.

Μεγάλη Τρίτη

Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου 6.00-7.30 μ.μ.

Μεγάλη Τετάρτη

Ἴερὸν Εὐχέλαιον: 5.00 μ.μ.
Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου 6.00-7.30 μ.μ.

Μεγάλη Πέμπτη

Ὁρθρος - Λειτουργία 7.30 - 9.30 π.μ.
Ἀκολουθία Σταυρώσεως 6.00 - 8.00 μ.μ.

Μεγάλη Παρασκευὴ

Ἀκολουθία Ἀποκαθίλωσης 8.00-11.00 π.μ.
Ἀκολουθία Ἐπιταφίου: 6.00 - 8.00 μ.μ.

Μεγάλο Σάββατο

Ὁρθρος - Λειτουργία 7.30 - 9.30 π.μ.
Ἀκολουθία Ἀναστάσεως 11.00 μ.μ.

Κυριακὴ τοῦ Πάσχα

Ἑσπερινὸς τῆς Ἀγάπης 6.30 μ.μ.

**ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
ΑΓΙΟΥ ΡΑΦΑΗΛ
ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ**

Δευτέρα 5 Ἀπριλίου:

Ἀπόγευμα: Μέγας Ἑσπερινὸς
Λιτανεία Εἰκόνας
Ἄρτοκλασία
6.00 μ.μ.

Τρίτη 6 Ἀπριλίου:

Πρωί: Ὁρθρος - Λειτουργία
7.30 - 10.30 π.μ.

Ἀπόγευμα: Παράκλησις εἰς τὸν
Ἅγιο Ραφαήλ 6.00 μ.μ.

**ΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΤΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΑΣ**

Κάθε Παρασκευὴ στὶς 6.00 μ.μ.

**ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΣ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ**

Κάθε Κυριακὴ ἀπόγευμα στὶς 6.00 μ.μ.

**ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ**

Κάθε Κυριακὴ:
Ὁρθρος - Λειτουργία 7.30 - 10.15 π.μ.

**ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ**

Κάθε Τετάρτη, στὶς 5.00 μ.μ.
Σὰς περμιένουμ.

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ - Ἐνημερωτικὸ Δελτίο

Ἰδιοκτήτης: Ἀδελφότης Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ὁ Ἅγιος Ραφαήλ»

Ἔδρα: Ἄνω Σούλι Μαραθῶνος, **Ἰστοσελίδα:** www.agiosrafael.gr

Υπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἀρχιμ. Ραφαήλ, τηλ. 22940 - 61151 καὶ 6979835185,
e-mail: arch.rafael@agiosrafael.gr - Ἐπιστολές, ἐμβάσματα ἢ προαιρετικὲς
συνδρομὲς ἀποστέλλονται εἰς: Ἀρχιμ. Ραφαήλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθῶνα.